

и е прѣдприелъ да употреби причини и срѣдства такыва, които могатъ да му причинятъ загуби, като на пр. да е зель въ заемъ твърдѣ много пары и пр. и четвърто, слѣдъ деньтъ отъ когато не е могълъ вече да си плаща дълговетѣ, ако бы да е далъ пары на нѣкои отъ кредиторитѣ си, съ цѣль щото да уврѣди другитѣ си кредитори. (*)

Членъ 290). Така сжщо пакъ за нещастенъ испадналъ, ся счита всѣки единъ търговецъ, който ся отежди съ еднж отъ слѣдующитѣ причини: първо, когато ся е увързалъ за смѣткж на другою съ твърдѣ голѣми условія, които не е въ състояніе за да може да ги понесе, и не е зель нищо на срѣщу тѣзи условія; второ, когато испадне втори пжтъ, до гдѣто не е изпълнилъ условіята на конкордатото сир. погодяваніето; третьо, когато зестрата на жена му ся е намѣсила съ неговитѣ стокы, или да е была отдѣлно, па слѣдъ оженваніето си, не ся е съобразилъ съ отношеніята, показани въ 269-ія и 270-ія членове; четвърто, отъ деньтъ въ когото е прѣстаналъ да плаща дълговетѣ си, въ разстояніето на третѣ дена когато съобразно съ 148-ія и 149-ія членове, не е обявилъ на търговското сждилище за испадваніето си, съврѣмянно да не сж были заблѣжени въ това обявеніе имената и на онія съдружници, които сж единъ за други поручителъ; петъ, безъ да е ималъ нѣкое законно възбраненіе [прѣпятствие] не е щялъ да дойде при синдицитѣ си въ опрѣдѣленното врѣмя и срокъ, или слѣдъ като си е далъ обезпеченіето, да не е могълъ да покаже доказателствата си; и шесто, когато не си е държалъ изискаемитѣ рѣдовни тефтери, въ които не е записовалъ пра-

(*) Когато ушь ся е продало камбіо или стока съ единъ особенъ почякъ, па да нѣма нищо на явѣ, разликата отъ цѣнжтж, която ще ся появи въ разстояніето на този почякъ, за да бы ся исплатила мѣжду купувачтъ и продавачтъ, счита ся единъ видъ търговско дѣло по честь.